

Omzetbelasting

18. Taalonderwijs (art. 11, lid 1, letter o, Wet OB 1968)

Ingevolge artikel 11, eerste lid, letter o, van de Wet op de omzetbelasting 1968 jo. artikel 8, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968, is het onderstaande onderwijs vrijgesteld van de heffing van omzetbelasting:

- onderwijs, door daartoe bestemde inrichtingen, zoals dat is geregeld in de onderwijswetten;
- onderwijs ter opleiding voor een vak of beroep;
- schriftelijk onderwijs;
- onderwijs door ondernemers die met het verstrekken van onderwijs geen winst beogen.

Op grond van het vorenstaande is onder meer het schriftelijke taalonderwijs vrijgesteld van de heffing van omzetbelasting. Ingevolge een arrest van de Hoge Raad is ook het taalonderwijs vrijgesteld, waarbij naast schriftelijke tekst bijkomstig gebruik wordt gemaakt van auditieve hulpmiddelen (zie HR 6 maart 1974, nr. 17 254, V-N 1974, blz. 529, punt 18, *Red.*). Het taalonderwijs via bijv. talenpractica en conversatiecursussen is daarentegen slechts vrijgesteld, indien er geen winst mee wordt beoogd of indien het opleidt voor een vak of beroep. Het verschil tussen taalonderwijs via talenpractica en conversatiecursussen enerzijds en schriftelijk taalonderwijs anderzijds is echter steeds meer vervaagd. Bij beide vormen van onderwijs wordt zowel gebruik gemaakt van auditieve hulpmiddelen als van schriftelijk lesmateriaal, worden bijeenkomsten van cursisten met leraren georganiseerd en wordt huiswerk gecorrigeerd. Ik acht het dan ook niet langer gewenst om tussen verschillende vormen van taalonderwijs onderscheid te maken voor de heffing van omzetbelasting.

In verband met hetgeen hiervoor is gesteld keur ik goed, dat ter zake van het taalonderwijs in alle vormen met ingang van 1 januari 1980 voldoening van omzetbelasting achterwege blijft. Uiteraard is hieraan de voorwaarde verbonden dat wordt afgezien van het recht op aftrek c.q. terugaaf van omzetbelasting.

Resolutie van 25 februari 1980, nr. 079-270

Aantekening. Door bovenstaande resolutie wordt bereikt dat schriftelijke talencursussen en cursussen met gebruikmaking van talenpractica voor de omzetbelasting op dezelfde wijze worden behandeld. Totnogtoe was dat niet zo, omdat de rechter laatstbedoelde cursussen niet in de vrijstelling van art. 11, letter o, van de Wet OB 1968 (tekst t/m 1978) heeft laten delen (Hof Arnhem 6 september 1978, nr. O 30/1977, V-N 1979, blz. 970, punt 28).

In onze aantekening op laatstgenoemde uitspraak hebben wij al opgemerkt dat het onder de vroegere wetgeving bestaande verschil in behandeling vanaf 1 januari 1979 niet meer behoort te bestaan. De zesde richtlijn inzake omzetbelasting staat slechts een vrijstelling toe voor onderwijs aan kinderen of jongeren, school- of universitair onderwijs, beroepsopleiding of -herscholing en voor privé-lessen die particulier worden gegeven en betrekking hebben op het school- of universitair onderwijs (art. 13, A, lid 1, letters i en j). Dit betekent naar onze mening dat vanaf 1 januari 1979 het schriftelijk taalonderwijs niet meer vrijgesteld kan zijn, waardoor de gewraakte ongelijkheid is opgeheven.

Om onduidelijke redenen is de wetgeving op dit punt per genoemde datum niet aangepast, zodat gezegd kan worden dat thans een kunstmatig in stand gehouden ongelijkheid gerepareerd is op een wijze die de Nederlandse omzetbelastingpraktijk nog verder van de bepalingen van de zesde richtlijn verwijderd.

19. Nevenwerkzaamheden van ondernemer: in het kader van onderneming? (art. 1 Wet OB 1968)

Belanghebbende is audio-visueel technicus en is als zodanig ondernemer. In 1975 verrichtte hij tevens werkzaamheden in dienstbetrekking, omvattende de bouw van decorstukken t.b.v. filmmopnamen en toneelvoorstellingen. Belanghebbende heeft op de zitting van het Hof onweersproken gesteld dat voor het verrichten van de in dienstbetrekking verrichte werkzaamheden geen vakkennis dan wel specialisatie vereist was, dit in tegenstelling tot de bijzondere

15 maart 1980